

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **xxxxxx**

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. srpna 2017, č.j. MV-75312-4/SO-2017,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobkyně napadla shora uvedené správní rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 22. 2. 2017, čj. OAM-4868-13/DP-2016. Ve správním řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. L.

pobytu“), a to tak, že byla zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání.

Žalobkyně napadla rozhodnutí v celém rozsahu a domáhala se jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uplatnila tyto žalobní body, jimiž je soud při svém přezkumu správního aktu vázán. Nejprve naprosto obecně uvádí, že správní úřad porušil povinnost podle ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*správní řád*“), a namítá, že jediným důvodem pro zjištění skutkového stavu byl protokol o výsledku žalobkyně ze dne 3. 8. 2016, který nebyl opatřen pro toto správní řízení, ale v rámci řízení o žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu. Namítá porušení množství ustanovení správního řádu, které upravují vedení řízení, aniž by je konkrétně vymezila ve vztahu k projednávané věci. Cituje právní větu z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2014, čj. 4 Azs 62/2014-31, když konkrétněji uvádí, že žalobkyně zde žije minimálně od roku 2004 a má zde vybudované společenské a materiální zázemí. Žije zde společně se svým dlouhodobým partnerem, se kterým společně vychovávají jejich dvě nezletilé děti, které jsou v předškolní péči. Dále namítala, že rozhodnutí nehodnotilo skutečnosti podle ust. § 174a zákona o pobytu a cituje ze svého odvolání.

Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí, přičemž důvody jsou obsahově obdobné, jako v odůvodnění napadeného správního aktu.

Soud k projednání věci nařídil ústní jednání, které požadovala žalobkyně, ta se k němu však bez omluvy nedostavila, ačkoliv jí předvolání k ústnímu jednání bylo doručeno prostřednictvím jejího tehdejšího právního zástupce dne 13. 8. 2018, až po tomto doručení dne 16. 8. 2018 právní zástupce soudu oznámil ukončení zastupování. Předvolání tak bylo v době doručování řádně doručováno právnímu zástupci. Soud i přesto dále doručoval přímo žalobkyni na adresu, kterou uvedla v žalobě a kterou má uvedenou v informačním systému, a to dne 7. 9. 2018 a 10. 9. 2018, to však bezvýsledně. Za tohoto stavu má soud za to, že předvolání bylo řádně doručeno a o věci při jednání jednal a rozhodl, neboť účast žalobkyně nebyla nezbytná, a žalovaný se z jednání řádně omluvil.

V odůvodnění napadeného správního aktu je mj. uvedeno, že výpověď žalobkyně do protokolu dne 3. 8. 2016 je jednoznačná a neumožňuje jiný závěr, než k jakému dospěl správní úřad prvního stupně, neboť z této výpovědi je zřejmé, že funkci jednatelky společnosti ZDAR, ÚSPĚCH s.r.o. neplnila, a to ani v době, kdy byla na mateřské dovolené, ani v minulosti, ačkoliv jako jednatelka byla zapsána do obchodního rejstříku dne 22. 1. 2013. Dále z výpisu z obchodního rejstříku společnosti KHMARA s.r.o. vyplývá, že byla jednatelkou i této společnosti, z její výpovědi je však zřejmé, že ani v této společnosti tak nepůsobila, není jí znám obsah pojmu jednatel a neví nic o jeho právech a povinnostech, ačkoliv podepsala smlouvu o výkonu funkce jednatelky společnosti ZDAR, ÚSPĚCH s.r.o. dne 1. 12. 2014. Nelze požadovat, aby správní orgán zjišťoval skutečnosti svědčící ve prospěch účastníka řízení, který je nehodlá sdělit.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházeje přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75

odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

Podle ust. § 35 odst. 3 zákona o pobytu: „*Dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).*“.

V souzené věci soud neshledal žádné pochybení, pokud příslušný správní orgán vycházel při zjišťování skutkového stavu z výpovědi žalobkyně ve správním řízení. Tato výpověď byla natolik jednoznačná, že podle názoru soudu neodůvodňovala jiný závěr, než ten, že žalobkyně vůbec nemůže plnit účel svého pobytu, pokud ani neví, jaké povinnosti má jako jednatelka společnosti s ručením omezeným, a pokud sama uvedla, že výkon této funkce nevykonává. Jiné zjištění pak za takového stavu již není třeba, neboť na tomto závěru by už nic nemohlo změnit a sloužilo by pouze k nedůvodnému prodlužování řízení. Není pak dále žádnou vadou ani to, pokud tuto výpověď učinila žalobkyně v jiném správním řízení, které se týkalo jiného pobytového oprávnění, neboť je to stále její výpověď týkající se pobytu na území za určitým účelem a skutečnosti z ní zjištěné mohou být způsobilé pro příslušný skutkový závěr i v jiném správním řízení, kde je účel pobytu týž. Pokud se žalobkyně dovolává závěrů z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2014, čj. 4 Azs 62/2014-31, pak jeho aplikace v její věci podle názoru soudu nepřipadá v úvahu, když správní úřad vycházel z její výpovědi. Příslušné skutkové zjištění tak bylo učiněno v souladu s přiměřeným postupem.

Pokud žalobkyně namítala, že rozhodnutí nehodnotilo dopad do jejího soukromého života ve smyslu ust. § 174a zákona o pobytu, pak soud uvádí, že toto rozhodnutí v rozhodné době bylo takového povahy, že hodnocení dopadu do soukromého a rodinného života, případně všech skutečností podle ust. § 174a zákona o pobytu, vylučovalo, neboť k neprodloužení pobytového oprávnění musí dojít vždy, pokud správní orgán zjistí zákonnou skutečnost, že cizinec neplní účel povoleného pobytu. Svůj právní názor soud opírá o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. ledna 2017, čj. 9 Azs 288/2016 – 30, přičemž napadené správní rozhodnutí ze své povahy hodnotí jako rozhodnutí, které aplikaci ust. § 174a zákona o pobytu ze své povahy vylučovalo (při zjištění zákonného důvodu správní úřad musí příslušné pobytové oprávnění ukončit, žalobkyni nebylo ukončeno pobytové oprávnění za účelem soužití s rodinou).

V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 18. října 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu